

Ši Eucharistijos stebuklą padarė šv. Antanas Paduvietis, išprovokuotas kataro Bonovillo, norėjusio įsitikinti realiu Jėzaus buvimu Eucharistijoje. Pačioje seniausioje šv. Antano biografijoje *L'Assidua* tiksliai perteikti Bonovillo žodžiai, kuriais jis metė iššūkį šventajam: „Brolau! Sakau tau prieš visus žmones: patikėsiu Eucharistija, jeigu mano mulas, kuriam tris dienas neduosiu ėsti, pagarbins Ostiją, kurią tu jam parodysi, o ne avižas puls šlamšti.“

Riminio šv. Eucharistijos šventovė

Salvaterra de Magos, *Eucharistinis šv. Antano stebuklas* (Matrizo bažnyčia, Portugalija)

Donatello di Niccolo di Betto Bardi, *Mulo stebuklas* (1446 – 1448). Paduvos šv. Antano bazilika

Domenico Beccaffumi, *Šventasis Antanas ir mulo stebuklas* (1537). Luvras, Prancūzija

Altorius, pastatytas ant kolonos pagrindo, kur šv. Antanas padarė stebuklą

Girolamo Tessari freska (1511). Paduvos šv. Antano bazilika

Paveikslas, vaizduojąs stebuklą. Tonaros šv. Antano bažnyčia

Šv. Antano stebuklas. Milano vyskupijos muziejaus kolekcija

Fiminyje ir šiandien galima aplankyti bažnyčią, pastatytą šv. Antano Paduviečio 1227 metais padaryto stebuklo garbei. Šis epizodas cituojamas ir *Begninitas*, viename iš seniausių šaltinių apie šv. Antano gyvenimą. „Šis šventas vyras diskutavo su netikėliu eretiku, kataru, apie Eucharistijos sakramentą, ir šventasis buvo beatverčias jį į katalikų tikėjimą. Po ilgų ginčų eretikas pareiškė: „Jei tu, Antanai, padarysi stebuklą ir įrodysi, kad Komunijoje tikrai yra Kristaus Kūnas, aš visiškai išsižadėsiu savo erezijos ir atsiversiu į katalikų tikėjimą. Metu tau iššūkį: tris dienas vieną savo gyvulių laikysiu uždarytą tvarte ir nieko neduosiu jam ėsti. Po trijų dienų išvesiu jį aikštėn ir parodysiu pašaro. Tu stovėsi priešais mane su tuo, ką laikai Kristaus Kūnu. Jei gyvulys, nekreipdamas dėmesio į pašarą,

skubės pagarbinti Dievą, aš priimsiu tavo Bažnyčios tikėjimą.“ Šv. Antanas, gavęs apšvietimą ir įkvėpimą iš aukštybių, iššūkį priėmė. Susitikimas buvo paskirtas Didžiojoje aikštėje (dab. Trijų Kankinių aikštė) ir pritraukė milžinišką smalsuolių minią.

Sutartą dieną ir valandą

priešininkai pasirodė aikštėje su savo „sekundantais“: šv. Antaną lydėjo tikintieji katalikai, Bonovilą – jo netikintys bendrai. Šventasis rankose laikė komuninę su Švenčiausiuoju Sakramentu, eretikas už pavadžio vedė išbadėjusį mulą. Antanas pirmiausiai paprašė tylos ir visiems nutilus kreipėsi į mulą šiais žodžiais: „Dėl tavo Kūrėjo, kurį aš, nevertasis, laikau savo

rankose, ir Jo Vardu įsakau tau: skubėk atiduoti Viešpačiui deramą pagarbą, kuri Jam priklauso, kad visi piktadariai ir eretikai suprastų, jog visi kūriniai turi nusizeminti prieš Kūrėją, kurį kunigai savo rankomis neša ant altoriaus.“ Gyvulys iš karto, atsisakydamas šeimnininko siūlomo pašaro, klusniai priėjo prie vienuolio: priekinėmis kojomis priklausė prieš konsekruotą Ostiją ir pagarbiai palenkė galvą. Antano priešininkas laikėsi duotojo žodžio: jis puolė po šventojo kojomis, viešai išpažino savo klaidas, išsižadėjo klystkelių. Nuo tos dienos jis tapo vienu uoliausių šventojo stebukladario bendradarbių.